

Fons
1974

Anònims en les pedres

En l'església romànica de Sant Pere de Ponts i en la seva necròpolis s'hi poden trobar multitud d'imatges i referents d'un passat i present col·lectiu: la màgia que envolta la iconografia de les làpides i esteles funeràries, el simbolisme numèric i formal d'aquestes, l'espai interior, les llegendes que l'envolten, l'ascensió a la muntanya... i la molsa que ho cobreix tot.

Moisa que ens parla de pàtina de temps, que confon les formes i embolica l'empremta dels autors. El temps que degrada i arrodoneix les restes, però que també regenera, reconstrueix i confon la memòria.

*Avui sols vull
retallar un tros d'espai
i fixar-lo en el cervell.*

*Avui sols veig
el descendent de l'arbre
que et va veure néixer,
dues petjades en la pedra,
la imatge de les eines,
el soroll en el silenci
... anònims en les pedres*